

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 5. ožujka 2017. [Multimedia]

Isusove kušnje u pustinji

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu prvu nedjelju korizme, evanđelje nas uvodi na put prema Uskrsu, pokazujući kako Isus ostaje četrdeset dana u pustinji, gdje ga đavao kuša (usp. Mt 4, 1-11). To se zbiva u točno određenom trenutku Isusova života: neposredno nakon krštenja na rijeci Jordanu, a prije početka javnog djelovanja. Bio je netom svečano uveden u svoje poslanje: duh Božji sišao je na Njega, a Otac Nebeski ga je proglasio „Sinom svojim ljubljenim“ (usp. Mt 3, 17). Isus je sada spreman za početak svojeg poslanja; a budući da ona ima deklariranog neprijatelja, to jest Sotonu, on se odmah upušta s njim u borbu „prsa o prsa“. Đavao upravo igra na kartu naslova „Sin Božji“ da odvraća Isusa od toga da ispuni svoje poslanje: „Ako si ti Sin Božji...“, ponavlja mu (usp. rr. 3.6) i predlaže mu da izvede čudesa – da bude „mađioničar“ – kao što je pretvaranje kamenja u kruh da utaži glad i da se baci sa zidova hrama kako bi ga anđeli spasili. Nakon te dvije kušnje, slijedi treća: da se pokloni njemu, đavlu, kako bi zavladao svijetom (usp. r. 9).

S te tri kušnje Sotona želi Isusa odvratiti od puta poslušnosti i poniznosti – jer zna da će tako, na taj način, zlo biti poraženo – te Isusu predlaže lažni prečac do uspjeha i slave. No Isus sve otrovne strijele Zloga spretno odbija štitom Božje Riječi (rr. 4.7.10) koja izražava Očevu volju. I tako je Sin, pun snage Duha Svetoga, izašao iz pustinje kao pobjednik.

Tijekom četrdeset dana korizme kao kršćani smo pozvani slijediti Isusove stope i upustiti se u duhovni boj protiv Zloga snagom Božje Riječi. Ne svojom riječju, od nje nikakve koristi. Božja riječ je ta koja ima snagu poraziti Sotonu. Zato je potrebno dobro upoznati Bibliju: često je čitati, razmatrati, usvojiti. Biblija sadrži Božju Riječ koja je uvijek aktualna i djelotvorna. Netko je jednom rekao: što bi se dogodilo kad bismo se prema Bibliji odnosili kao prema svojem mobitelu? Kad bismo je uvijek nosili sa sobom, bar malo džepno Evanđelje, što bi se dogodilo? Kad bismo se vraćali natrag po nju ako bismo je zaboravili: zaboraviš li mobitel – oh! nemam ga, vraćam se tražiti ga? Kad bismo je otvarali više puta na dan? Kad bismo Božje poruke u Bibliji čitali kao što

čitamo poruke na mobitelu, što bi se dogodilo? Jasno da je ta usporedba paradoksalna, ali tjera na razmišljanje. Doista, kad bismo Božju riječ uvijek imali u srcu, nikakva nas napast ne bi mogla udaljiti od Boga i nikakva nas zapreka ne bi mogla odvratiti od puta dobra; znali bismo nadvladati svakodnevna šaputanja zla koje je u nama i izvan nas; bili bismo sposobniji živjeti uskrsli život po Duhu, prihvaćajući i ljubeći svoju braću, posebno one najranjivije i najpotrebitije, pa čak i naše neprijatelje. Neka nam Djevica Marija, savršena slika Božje poslušnosti i bezuvjetnog pouzdavanja u njegovu volju, podupire na našem korizmenom putu, da poučljivo slušamo Božju riječ kako bismo postigli pravo obraćenje srca.

Nakon Angelusa

Prije nekoliko dana smo započeli korizmu, koja je putovanje Božjeg naroda prema Uskrsu, put obraćenja, borbe protiv zla oružjima molitve, posta i djela milosrđa. Svima želim plodni korizmeni hod; i molim vas sjetite se u svojoj molitvi mene i suradnikâ u Rimskoj kuriji, koji večeras započinjemo tjedan duhovnih vježbi. Hvala od srca na toj vašoj molitvi.

I, molim vas, ne zaboravite - ne zaboravite! – što bi se dogodilo da se prema Bibliji odnosimo kao prema našem mobitelu. Razmislite o tome. Biblija neka uvijek bude s nama, blizu nas!

Želim vam ugodnu nedjelju! Dobar tek i doviđenja!
